

РЕШЕНИЕ

№ 114

гр. Плевен, 23.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН в публично заседание на двадесет и трети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ЦЕЗАРИНКА ХР. ЙОСИФОВА-ЙОТКОВА

Членове: МАРИАН В. ИВАНОВ
ВЛАДИСЛАВА АЛ.
ЦАРИГРАДСКА

при участието на секретаря Д. Н. Б.
в присъствието на прокурора В. Д. Ф.
като разглежда докладваното от ЦЕЗАРИНКА ХР. ЙОСИФОВА-ЙОТКОВА
Въззивно административно наказателно дело № 20244400600331 по описа за 2024 година

Производство по чл. 7, ал. 3 от УБДХ.

Образувано е срещу Решение №25/19.04.2024г., постановено по АНД №99/2024г. по описа на РС – Кнежа. С посоченото решение на лицето Т. М. Б. с ЕГН ***** е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 100 лева за това, че на ***г. в гр. К. на публично място – на входа на врата на сградата на ПГЗ „С. Ц.“, пред повече хора е извършил проява на дребно хулиганство, изразяваща се в бутане и нанасяне на удари с ръце на Ф. В. Н. от с. ***, ученик в 11 клас на същата гимназия, с което е нарушил обществения ред и спокойствие и деянието е квалифицирано като административно нарушение по чл. 1, ал. 3 от УБДХ.

В озаглавената касационна жалба се правят множество оплаквания на различни касационни основания. Сочи се, че са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, неправилно приложение на закона, липса на мотиви в съдебното решение. Сочи се също, че наказващият орган не е посочил извършителят да е действал в условията на пряк умисъл. Според жалбоподателя решаващият съд не е обсъдил наличието на евентуален афект при извършване на хулиганската проява. Според жалбоподателя

характеристиката на „непристойната проява“ по чл. 1, ал. 3 от УБДХ не включва изразите „бутане и удари с ръце“, а има обхват единствено по отношение на вербални изразни средства – ругатни, псувни или други изразни средства. В жалбата се твърди още, че не са обсъдени предхождащи отношения между извършителя и пострадалия, които обосновават наличието на личен мотив при извършване действията от страна на наказаното лице, а не обосновават мотив за извършване на хулигански действия. Твърди се още, че съдебният акт е немотивиран, като превратно са тълкувани свидетелските показания. На последно място в жалбата се прави извод, че извършената проява се характеризира с малозначителност, поради което и на основание чл. 28, ал. 1 от ЗАН във вр. чл. 9, ал. 2 от УБДХ следва да се приеме, че за констатираното административно нарушение извършителят Т. Б. не следва да бъде наказван, а изцяло да бъде оправдан.

В съдебно заседание пред настоящата инстанция нарушителят Т. М. Б., редовно призован, не се явява. Представява се от защитник адв. Д. П. от Плевенска адвокатска колегия, който изцяло поддържа депозираната жалба пред настоящия въззивен съд и моли същата да бъде уважена. Иска се отмяна на първоинстанционния съдебен акт и признаване на нарушителя Б. за невиновен да е извършил хулиганска проява по УБДХ.

Представителят на Окръжна прокуратура – Плевен изразява становище за неоснователност на жалбата и пледира за потвърждаване на първоинстанционното решение. Подробно оспорва всяко възражение и намира, че действията на Т. М. Б., отразени по време и място са осъществени от него, виновно и изпълват квалификацията на хулиганска проява по смисъла на чл. 1, ал. 3 от УБДХ.

Плевенски окръжен съд, като взе предвид доводите и възраженията на страните, доказателствата по делото и като извърши проверка на атакуваното решение, намери за установено следното:

Жалбата е допустима поради подаването ѝ в законоустановения срок по чл. 7, ал. 2 от УБДХ от лице с надлежна процесуална легитимация и срещу подлежащ на обжалване съдебен акт.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

По делото са събрани необходимият обем доказателства, имащи съществено значение за правилното му решаване. За да постанови своя съдебен акт, първоинстанционният съд е възприел за установена следната фактическа обстановка:

На *** год. в гр. К. в Професионална гимназия по земеделие (ПГЗ) „С. Ц.“ – гр. К. Ф. В. Н., ученик в 11 клас на същата гимназия и Т. М. Б., ученик в 12 клас, се срещнали на входната врата на училището. Ф. Н. направил място

на Т. Б. да мине покрай него, но в момента на разминаването последният го бутнал с рамото си и продължил. Ф. попитал Т. защо го бута, както му е направил и му казал да излязат навън и да се разберат. Тогава Ф. Б. се върнал и ударил Ф. Н. с юмрук в областта на лицето. От своя страна, Н. отправил обидни думи към Б., като го нарекъл „путко“ и двамата се сбили. Очевидци на случилото се били св. А. П.а К. и св. Й. Ю. Н.. По същото време учениците били в междучасие и на мястото (фоайето на училището) имало множество хора, вкл. св. И. Н. П., учител в ПГЗ „Ст. Ц.“, които станали свидетели на побоя между Т. Б. и Ф. Н.. На място пристигнал и св. А. Ц. Б., учител, който успял да разтърве биещите се ученици Т. Б. и Ф. Н..

На 28.02.2024 год. майката на св. Ф. Н. – В. Н.а С. подала жалба в РУ – Кнежа. От органите на полицията била извършена проверка по случая и материалите по преписката били изпратени на РП – Плевен по компетентност.

С постановление на прокурор в РП – Плевен било отказано образуване на досъдебно производство и преписката е била изпратена на началника на РУ – Кнежа по компетентност, съгласно чл. 2 и 3 от УБДХ.

На 18.04.2024 год. пол. инспектор Г. К. Й. съставил на Т. М. Б. акт за установяване на дребно хулиганство, в присъствието на пълномощника на нарушителя – адв. Г. Г., който е подписал акта с възражения за неизвършена всестранна проверка по случая, липса на хулигански действия и искания за изискване на видеозаписи от камери в училището и разпит на свидетел-очевидец Й. Ю. Н..

Нарушителят е подписал акта.

Данните по делото сочат, че действията на нарушителя Т. Б. са извършени на публично място – в сградата на Професионална гимназия по земеделие „С. Ц.“ – гр. К., пред повече хора – по време на междучасие пред множество ученици и в присъствието на учители, и поведението му е предизвикало тяхното неодобрение и възмущение.

Описаната фактическа обстановка е възприета от първоинстанционния съд след задълбочена и аргументирана с основателни доводи оценка на събраните по делото доказателства. Тези изводи по фактите се споделят и от въззивната инстанция, тъй като първоинстанционният съд е оценил събраните доказателствени източници съобразно изискванията, гарантиращи правилното формиране на вътрешното му убеждение относно релевантните въпроси. Съдът е обсъдил в пълнота сведенията, получени чрез разпит на свидетелите и на нарушителя, посочил е кои факти от значение за делото се извеждат от показанията на разпитаните в хода на съдебното следствие свидетели и от обясненията на нарушителя и какво е тяхното отношение с останалите доказателства. Обосноваността на приетите от първоинстанционния съд

фактически положения не се разколебава от показанията на свидетелите. Не са констатирани противоречия, които да се обсъждат и да се съществени по отношение на основните фактически положения. Самият извършител не отрича осъществените спрямо пострадалия действия на посочените дата и място в гр. К..

При правилно установената фактическа обстановка, Районният съд в съответствие с материалния закон е преценил, че с поведението си нарушителят Т. Б. е извършил проява на дребно хулиганство по смисъла на чл. 1, ал. 2 от УБДХ. Съгласно цитираната разпоредба, дребно хулиганство е непристойна проява, изразяваща се в употреба на ругатни, псувни или други неприлични изрази на публично място пред повече хора, в оскърбително отношение и държане към гражданите, към органите на властта или на обществеността или в скарване, в сбиване или други подобни действия, с които се нарушава обществения ред и спокойствие, но поради своята по-ниска степен на обществена опасност не представлява престъпление по чл. 325 от НК. Следователно извършеното деяние ще бъде административно нарушение по УБДХ, когато е изпълнена някоя от посочените положителни предпоставки, както и отрицателната предпоставка – поради по-ниската степен на обществена опасност, деянието да не представлява престъпление по чл. 325 от НК.

В конкретния случай безспорно е доказано общото наличие на предпоставките за търсене на отговорност от нарушителя Т. М. Б. по УБДХ.

Той е извършил непристойна проява на ***г. в гр. К., обл. Плевен, на публично място – пред входната врата на сградата на ПГЗ „С. Ц.“, пред повече хора. Непристойната проява се изразява в бутане и нанасяне на удари с ръце на Ф. В. Н., който е ученик в 11 клас в същото учебно заведение. Действията бутане и нанасяне на удари с ръце на друго лице са квалифицирани като скарване, сбиване, с които е нарушен обществения ред и спокойствието в учебното заведение. Няма противоречие между квалифицираното от съда деяние и описаното такова съгласно разпоредбата на чл. 1, ал. 2 от УБДХ.

От друга страна поради по-ниската степен на обществена опасност, следваща от белезите, които характеризират обективния състав на деянието, извършеното представлява административно нарушение, квалифицирано по УБДХ, а не е престъпление по чл. 325 от НК.

В тази връзка въззивният съд отговаря на едно от възраженията в касационната жалба, а именно, че не са отразени и формулирани конкретните действия на нарушителя за да се квалифицират те като непристойна проява.

Друго от възраженията, а именно посочването на „възмутени граждани“

в диспозитива на съдебното решение, което жалбоподателят намира, че не попада в обективните характеристики на административното нарушение, настоящият въззивен съд намира за несъществено. Дали е посочено, че извършеното деяние е било на публично място и гражданите са били възмутени е само допълнение към квалификацията, която е дефинирана съгласно чл. 1, ал. 3 от УБДХ и е непристойна проява, изразяваща се в скарване, сбиване, с които действия е нарушен обществения ред и спокойствието в училището, тъй като е извършена пред множество ученици и учители.

Настоящият въззивен съд не установи в хода на първоинстанционното производство да са били допуснати посочените в жалбата процесуални нарушения. Не са допуснати нарушения при изготвяне на акта от служител на РУ на МВР – Кнежа, който лично е връчен на нарушителя, същият е посочил в него своите възражения, подписал се е и дори е отразил, че в производството ще бъде представляван от защитник от САК. В хода на съдебното производство е осигурена защитата на нарушителя и е осъществена от упълномощения от него защитник. Неговите процесуални права са били гарантирани и не са били нарушени. Нарушителят е дал обяснения от съда, в които е изложил възприетите от него факти, признал е за извършените действия спрямо пострадалото лице и не е възразил срещу събраните доказателства.

Въззивният съд не приема, че са допуснати нарушения и при изготвяне на първоинстанционния съдебен акт. Същият е обоснован и аргументиран, изготвен в съответствие с разпоредбите на УБДХ. Съдът не намира неправилно тълкуване на материалния закон от страна на решаващия съд, както не намира и липса на мотиви по отношение на доказателствените изводи. Вярно е, че не са обсъдени подробно свидетелските показания, но като отбеляза и въззивният съд не се констатира съществени противоречия относно установените факти. Въззивният съд не намира, че съдебното производство и постановения съдебен акт са обвързани с действията на незаконен съдебен състав по изложените в съдебно заседание от защитника на нарушителя твърдения. Твърденията са за обвързаност и фактическо съжителство на съдия-докладчика по първоинстанционното дело и представителя на прокуратурата, изготвил постановление за отказ да се образува досъдебно производство от 16.04.2024г. Не се съдържат никакви данни за предубеденост и липса на безпристрастност от съдията-докладчик както по време на разглеждане на делото, така и при постановяване на съдебния акт. Още повече по конкретното наказателно дело прокурорът не е страна и не е извършвал никакви действия във връзка със събиране и проверка на доказателства, както и констатации, които да обвържат в

последствие съдията-докладчик. Делото е иницирано с преписка от органите на МВР и изготвен акт за констатиране на дребно хулиганство.

В отговор на възраженията в касационната жалба, че не са обсъдени отношенията между извършителя и пострадалия за да се преценят действията на Т. Б. дали са по хулигански подбуди или имат личен мотив, въззивният съд приема това възражение за неоснователно, тъй като от възприетите факти не се установява конфликтност между двете лица, предхождаща инцидента.

В заключение настоящата инстанция приема, че деянието е извършено виновно от Т. Б. и за него правилно му е наложено административно наказание. То е съобразено от първоинстанционния съд съгласно предвидените такива в УБДХ, а именно глоба в размер на 100 лева. Настоящият съдебен състав намира така определеното наказание от първостепенния съд за справедливо, адекватно и съответстващо на степента на обществена опасност на конкретно извършеното административно нарушение. Наказанието е съобразено и с личността на дееца, за която се съди от конкретната проява и дързостта с която е осъществена, желанието за демонстрация на превъзходство на извършителя над ученик от същото училище пред други ученици и учители, присъствали на инцидента. Въззивният съдебен състав счита, че целите на административно наказателната отговорност и най-вече тези, свързани с превъзпитанието на нарушителя могат да бъдат постигнати успешно именно с така определеното по вид и размер административно наказание – глоба в полза на държавата в размер на 100 лева.

Предвид изложеното, възраженията на нарушителя и неговия защитник следва да бъдат оставени без уважение, а обжалваното решение като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 25/19.04.2024г., постановено по АНД №99/2024г. по описа на Районен съд – Кнежа, с което на основание чл. 6, ал. 1, б. „а“, във вр. с чл. 1, ал. 1, т. 2 от УБДХ, на Т. М. Б. с ЕГН ***** е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 100 лева.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____